

شرط هفتم: سفر شغلی نبودن

شرط هفتم: سفر شغلی نبودن

۱. امام خمینی (ره): اگر منزلش تا شهری که کار و شغلش در آن شهر است به مقدار مسافت باشد و هر روز به آن شهر می‌رود، ظاهر آن است که در سفر و در شهری که وطنش نیست، نمازش را باید شکسته بخواند.

تحریر الوسیله، صلاه المسافر، فی شرائط القصر، سابع و م ۲۴

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر سفر شغل باشد، خواه قوام شغل به سفر کردن باشد، مانند رانندگی یا خلبانی و خواه سفر کردن مقدمه شغل باشد، مانند سفر پزشک یا معلمی که برای شغلش سفر می‌کند، نماز در آن سفر تمام و روزه صحیح است.

رساله نماز و روزه، م ۴۷۸

.....

۲. امام خمینی (ره): در صدق سفر شغلی، دو یا چند مرتبه به سفر شغلی رفتن لازم نیست، البته بعید نیست که در سفر اول با اینکه سفر شغل و کار او است، قصر براو واجب باشد، اگرچه احتیاط (مستحب) آن است که در سفر اول و دوم بین قصر و تمام جمع کند و در سفر سوم، تمام خواندن بر او متعین می‌شود.

(تحریر الوسیله، صلاه المسافر، فی شرائط القصر، السابع)

آیت الله العظمی خامنه ای:

پس از تحقق شرایط از اولین سفر شغلی حکم سفر جاری است و نماز تمام و روزه صحیح است.

رساله نماز و روزه، م ۴۸۳

.....

۳. امام خمینی (ره): «شرط هفتم» آن که سفر کردن، عمل و شغل او نباشد مناط در این شرط، آن است که عرفاً بگویند شغل او سفر کردن است هر چند در یک سفر طولانی باشد؛ البته بعید نیست که با وجود تحقق سفر شغلی در سفر اول، نماز قصر باشد؛ هر چند یک سفر طولانی باشد.

(العروة الوثقی، صلاة المسافر، فی شرائط القصر، حاشیه السابع)

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر مکلف فقط یک سفر طولانی برای شغلش برود، مانند یک مسیر دریایی طولانی، بعید نیست که عرف این سفر را شغل حساب کند، بنابراین نماز تمام است، هر چند قصد استمرار آن را نداشته باشد.

رساله نماز و روزه، م ۴۸۷

.....

۴. امام خمینی (ره): کسی که شغلش در تابستان چهار پاداری است نه در زمستان، یا برعکس، ظاهر آن است که در حال شغلش واجب است تمام بخواند، اگرچه احتیاط (مستحب) آن است که جمع نماید؛ اما کسانی همچون حمله دارها (مدیران کاروان ها) که در خصوص ماه های حج مشغول سفر می شوند، ظاهراً قصر بر آنها واجب است.

تحریر الوسیله، صلاه المسافر، فی شرائط القصر، م ۲۲

آیت الله العظمی خامنه ای:

کسی که اشتغال به شغلی دارد که در سال یک بار به مدت مثلاً یک ماه طول می کشد، مانند کاروان دار حج، چنانچه بنا دارد همه ساله به این کار اشتغال داشته باشد، نمازش حتی در اولین سفر تمام است؛ ولی اگر قصد استمرار ندارد، نماز قصر است.

رساله نماز و روزه، م ۴۸۸